

Opere de trai rari in sepiemana: marcuri-a
multa si domineca; in sepiemanele cu
soritori ince numai de doue vrt.

Pretiul pentru monarchia:

pe unu anu 10 fl. — cr. v. a.;
diumentate de anu 5

unu patrariu 2 50

Pentru Romania si strainetate:

pe unu 30 franci;
diumentate de anu 15

ALBINA

I prenumeratii si facut la unu anu sunt
corepunzutii ai nostru, la toate postele, si
de a dreptulu la Redactiune, Saliognase
Nr. 1, unde sunt si se adred toti celi
privescuti foia. Cele nefrante nu se pri-
mescu, cele anonime nu se publica.

Pentru anuntie si alte comunicatii de
caracteru privat, se responde cote 6 cr. de
linia; repetirile se facut cu pretiu scadutu.
Tasseea erariale de 30 cr. v. a. pentru
odata, se anticipa.

Invitare la prenumeratiune pentru

ALBINA,

pe alu II-lea semestru, resp. alu 3-lea
patrariu de anu 1876, ce se incepù cu 1.
iuliu v.; pretiurile si conditiunile remanendu
cele de pana acuma, precum se afla, ele
insemnate mai susu in fruntariu.

Inlesnirile ce suntemu plecati a face
prenumerantilor in lipsa de medilöce, le
insiraramu in nrulu 63.

Esemplarie complete de la 1. iuliu
mai avemu destale.

Un corbu albu,

séu adeca: o vóce cu minte in
tabera magiara este carea tocmai
pentru raritatea cea mare credemu că
merita ca s'o notàmu la acestu locu, pen-
tru d'a dovedi că pururiá suntemu gat'a
de a reconósce adeverulu si dreptatea
pona si la contrarii de móre ai nostri,
ca atâtu mai vertosu la compatriotii nos-
ri magiari.

u carea spiritulu comunu la magiari din
capulu locului si pona astadi se pronun-
cià in contra crestilor luptatori pen-
tru libertate si emancipare din jugulu
barbaru alu Turcului, aperandu si sprigini-
ndu oblu tóte barbariele si netrebnicele
acestuia, acesta furia si acestu concertu
umanu pon' la unu timpu s'a suferit si
apretiuitu, dar in fine a inceputu a pro-
vocá indignatiunea si scandalisarea tutu-
loru ómenilor culti si popóreloru cres-
tine nestrificate si nedegradate, pona ce
apoi si urmara din tóte pàtile cele mai
agere proteste si condamnari asupra
acestei manie magiare!

Astadi pentru prim'a óra, dlu L.
Mocsáry, unulu dintre corifeii partitei
democratice magiare, print' unu articlu
publicatu in fruntea lui „Egyetértés,”
vine a-si redicá cu multa energia vócea
in contra acelui furie si armonii nesoco-
nite, lamuriindu situatiunea cu sange rece
si arestandu greu'a retacire a opinijunei
publice magiare.

Dlu Mocsáry reconósce că opiniunea publica la magiari este intrégain
contra miscarii slave din Oriente si i
doresce acestei miscarii cea mai absoluta
cadere si nimicire; dar adauge că dia-
ristic'a nu se cade a porni oblu dupa
sentimentele massei, ci trebue sè judece,
combata, corega acelu spiritu comunu,
conformu postulatelor unei politice sa-
netose.

Un'a a uitatu sè spuna, amiculu nos-
tru, dlu Mocsáry; aceea că propriu-

mente sentimentulu comunu, spiritulu
publicu retacitu alu magiarimei este pro-
ductulu maiestritu alu inteligintiei, alu
politicei celei próste si patimasie de susu,
de la conducetori tierii si ai diaristicei.
Poporulu magiaru, multimea, este lucru
de o suta de ori probat cu are slabici-
uni ea d'a se inspira iute si taré de vo-
cile alarmatórie si interitatòrie a celor
din fruntea tierii; o slabicie pre care
ce multe ori a platito fórt scumpu, pre-
cum in timpulu din urma plati si inca
mai are sè platesca pornirea sa dupa
Deák, Andrassy, Tisza, cu cea
mai grea scapatare si ruina a tierii si a
onorei!

Destulu că dlu Mocsáry distinse si
desluci fórt drepta si inteleptu intre
momentele miscarii din Oriente, ce intr'
adeveru merita temere si opositionea
magiaru, si intre acele cari merita tota
increderea, sympathia, chiar sprigintirea
tierii nostre si a natumii magiare.

In pucine cuvinte si arguminte, lo-
gic'a si politic'a dlu Mocsáry este

Precantu Muscalulu, elementulu celu
periculosu pentru existint'a si desvolta-
rea popóreloru neslave, ba chiar si a ce-
loru slave aspiratorie la libertate, se ames-
teca in miscarea din Oriente, acestu
amestecu trebue combatutu si respinsu
din tóte poterile; pre cátu Serbi'a a trasu
spad'a ca sè-si largesca marginile, anec-
tandu Bosnia si Hertegovinia, ea a meri-
tatu trantirile si perderile cele mari de
pona acuma: insa precantu Bosnecii si
Hertiegovinenii si chiar Bulgarii s'au re-
dicatu in contra tiraniei turcesci si se
lupta pentru d'a scapá de aceea si de a-si
elupta si ei libertatea, acesta lupta fiindu
naturalmente indreptatita, ea trebue sè
fie spriginita de toti ómenii de bine, de
tote popórelor culte; si precantu chiar
Serbia si Muntenegru lucre la aceasta
emancipare din jugulu turcu a fratiloru
loru, intru atâta si a acelora lupta este
indreptatita si démnă de laud'a, er nu de
ocar'a lumii.

Turcia, precantu ea la 1849, in diu'a
desastreloru si a necasuriloru celoru mari
a magiarimei, s'a arestatu fórt umana si
chiar amica, merita tota reconosciint'a;
si precantu ea dintr'o potere formidabile,
astadi a devenit uine'ta si insulta pitici-
loru de una data, merita compatimirea
nóstra: dar jugulu ei barbaru facia de
aspiratiunile legitime ale popóreloru din
titulu acestei reconosciintie si compati-
miri totu nu pote fi spriginitu!

Se intielege, că déca din capulu lo-
cului politic'a Monarchieei nostre, seu

adeca dlu c. Andrassy manecá din
aceste puncte de vedere, apoi rèsbelulu de
buna séma că nu se incepea, influint'a
Russiei se paralisa si a Monarchieei nostre
crescea, linieventarea culturei si a li-
bertatii prin ajutoriulu nostru si-deschide
drumul largu in Oriente; cau'sa Orien-
telui pornia spie o deslegare naturale,
nepericolosa pentru nime.

Ei, dar corifeii magiariloru, or-
biti de Ddieu si condusi pururiá nûmái
de patimasiulu egoismu alu loru, n'asculta-
tara de vócea mintei sanetóse; nu voru
ascultá nici acuma de rationamentele dlu
Mocsáry, ci tare ne temem cu că voru
merge oblu pre calea prepastei, pre carea
au pornit!

De altmintre dlu Mocsáry promite
intr' unu articlu urmatoru a reveni
la intrebare si a discute politic'a, ce li-o
recomenda magiariloru imprejurările de
astadi.

Noi suntemu cu tota atentiunea si
salutàmu curagiulu si mintea amicului
nostru din tabera magiara, cu atâtu mai

ni justifica fórt multu tienut'a nostra, a
Romaniloru facia de miscarea din Oriente.

Cu placere si cu neplacere, Cu bucuria si cu parere de ren-

venim a luá spre scire urmatóri'a apa-
ritiune in „Telegrafulu R.” organulu Archi-
episcopiei si Metropoliei nostre din Sibiu.

De curendu amintiramu occasionalmente,
per summos apices, adeca asiá cu pucine cu-
vinte, ca sè nu provocàmu polemia, cum „Te-
legrafulu Rom.” afia cu cale a publicá infrunta-
sa, sub titlulu de: „Greutăatile situatiunei,”
unu articlu lungu, despre multele cause si im-
prejurările, unele pré adeverate, altele si mai
essagerate, pentru cari Roma'ulu si Romanii
peste totu nu pote sè aiba si sè nutrësca
iubire si incredere cătra Slavi si specialmente
catra Serbi, si asiá dara nici sè faca causa co-
mune cu ei in miscarea de facia din Oriente.
Ce e dreptu, la calcaniul acelasiu articlu lovì
cu cotulu si pre domnii stepanitori ai nostri,
pre turcii nostri, atingendu de a dreptulu, că
magiarii, cari dupa tóte imprejurările ar ave-
sacr'a detorintia de a inainta desvoltarea na-
tionala-culturala a Romaniloru, din tóte pot-
erile o impedeca.

Ei bine, dupa cum nóa ni se aduce scirea
de la „Hon,” acelu articlu a „Tel. Rom.” i'sa
comunicatu in traducere buna magiara chiar
de omu fórt aprope ce Metropolitulu. Semnu
evidente, că a fost cine-va, care a voit a face
capitalu din elu.

Articulu s'a publicatu si in „Hon,” dar
apoi percurse tóte foile magiari si magiarone
si dualistice din Monarchia, firesce cu scopulu
d'a dovedi lumei, că de Romani nu e de a se
teme, că ei si-conoscu situatiunea, cu serbo-
slavii nu voru face causa comune nici intr'
unu casu, si asiá că stepanirea si apesarea
magiara asupra nationalitatiloru aci pote sè
se continue cu tienala cu statul mai

căci dragalasiulu de „Hon,” clementandu acelui articolu, avu fruntea d’ a declară de „*apere calami*” afirmarea articlului din „Tel. Rom.” cumca magiarii ar impedecă desvoltarea românilor, și d’ a pretinde, că de fapt nu li se impedeacă aceasta desvoltare, că „atât în școală, cât și în biserică li s’ a calea deschisă spre acestă.”

Ei bine: la aceasta efrontaria magiară ne-am dedat de multu; am audit’o din gurile lor si am cedito in foile lor de una măia de ori, si am infruntat’o totu de atâtaa ori, dovedindu prin date positive că este *furișismu blasphematu*. Dar diu mare politicu din fruntea „Tel. Rom.” asiă se pare că nu s’ a asteptat la contradicerea lui „Hon,” tocmai atunci, pre candu densulu pentru articolu cu antipathia si neincrederea Romanilor cătra serbi, incarcă cu lauda si marire inteleptiunea Romanilor!

Destulu că in nrulu 56 din 15/27 iuliu, „Tel. Rom.” in fruntea sa luandu notit’ia despre reflessiunile lui „Hon.” publica „de la aceeași mana stimabile” unu respunsu, pre care l’am poté numi *grandiosu*, la reflessiunile lui „Hon.”

Regretam, că pe de o parte lips’ă de spaciu, pre de alta stilulu ca de omu vechiu, par’ că afectat’u asiă, nu ni permite a reproduce și noi acelu articolu, despre carele suntemu convinsi, că de s’ar tramele elu de o sută de ori de langa Metropolitulu ori cărei foi magiare si magiarone, nu l’ar publica o data cu capulu si nici nu si-l’ar pune in ferestra dragalasii de ei, turcii nostri.

In două colone lungă se insira aci neîebucările domnilor magiară facia de noi romanii, facia de interesele noastre vitali si de aspiratiunile noastre naturali, leiali si legali patriotic, si in modulu si la multe locuri chiar in limbajul Albinei, se rostesce asupr’lor sentenția de *sententia de omibus de Dilecta cincti nescrivibili*, despre a căroru vitalitate ajungem’u ne înăol, „unu poporu intru care, in urm’ lipsei sale de prevedere, nu potemu ave nici o incredere, pentru că nu ni poate prezenta nici o garatia de statonuia.”

De inchelare diu din „Tel. Rom.” se întreba si respunde asiă:

Cari sunt condițiunile, intre cari năo ni este datu a ue desvoltă, de candu magiarii stapanesqu in tiéra? — Ni s’au luatu totu, ce se putea luă, fara a sili pre unu poporu iubitoriu de pace la unu pasu mai aspru. Nimenea mai multu decât’ magiarii au strigatu, că administratiunea si justiti’ă nu sunt mai putieni forme ale desvoltării etice, decât’ instructiunea. Si déca magiarii nu puteau fi multiaminti cătă vreme aceste trei părți ale vietiei publice nu erau puse pe temelie magiare, e utopia a crede, că noi, in lips’ă loru, vomu privi multiaminti preste ligranitie. Cătă vreme românulu nu are judecatoria romană, administratiune romană, si cătă vreme elu va trebui să renuntie la o propria vietă universitara, vorbă „*suntu multiamtu*”, e pe budiele lui o fatiană, prin care profită de credulitatea acelei, cui o dice. — Aspiratiunile si pretensiunile noastre suntu organice; e dar’ gresitu a crede, că ele voru slabī...“

Precum vedu onorabilii cetitori ai nostri, „Tel. Rom.” din Sibiu, publicandu acestu articolu fora resverba, este in deplinu acordu cu noi in privint’ă aduncei, radicalei noastre nemultiamiri cu politică si stepanirea magiară, ba mai multu, in celu mai completu acordu că de la acestu elementu orbitu si tempit’ de Ddieu nici nu mai potemu astepta vindecarea dorerilor noastre si acordarea condițiunilor de vietă si de progresu.

Astă ar fi de lipsa s’o scie domnii magari, s’o scie tiér’ă, s’o scie Europa cultă; insa precum observaramu, foile magiare si magiarone d’ astă nu luara nici o notitia, ba dōra cei de la „Tel. Rom.” fiindu convinsi că nu voru luă, nici nu li voru fi comunicatu in traductiune fidele acestu articolu.

primul articolu este a tramele si pre acestă. Năuștește de acesta intra intemei cală.

Er nrulu posturii severatulu „*apere calami*” din care este primul articolu, ce se publica prin toate foile adversarilor nostru, noi ne chargiuăm a cită celor de la „Tel. Rom.” unu dōce trei sru din esențe cuventare a marelui Y. Brezeanu, roșin in Adunea Cimerei romane din 15/27 iuliu a.c. cu ocaziunea desbaterilor asupr’ a Convențiunei comerciale russo-romane, din asemenea indemnui:

„Se nu lasămu ocaziune a se crede, că poporul român urasce atât de multu pre Russi, încătu se aruncă orbește in ghiares Austriei!”

Sepienti sat. —

Budapest, in 5 aug. n. 1876.

Pe campulu de resbelu serbo-turcu inca nici pana astadi n’au urmatu multa asteptatele loviri decisive; ambele părți beligeranti au luat iuse tote despusetiunile in acestu respectu, si de vr’o cinci dile se totu facu la incercări pentru a se ingăgă odată in batalia decisiva.

Pentru a infacișia aci o iconă cătă se poate de fideli despre starea lucrurilor de astadi in aceste părți, la momentu nici că n’aveam lipsa a recurge la alte fantane, ci ne indestulim cu constatările folioru turcoșile.

Insusi după „P. Lloyd” de astadi, Turcii intrati pela Gramada si Dervent au naintatua pana catra Gurgusiovati, alias Cniasevati, fora a intempiu opusetiune din partea Serbilor; la 3 l. c. inse, in apropiare de Gurgusievati, se trediră facia in facia cu unu corp de armata serbesca, sub comandă colonelului Horvatovici. Să datu focu din ambele dela ună óra de dupa amedi pana seră la 8 ore; dupa lupta de 8 ore, centrulu armatei turcesci fu respinsu si se retrase in distanția de peste o mila. A două di luara Serbii ofensiv’ aci; resultatul inse, nu este cunoscutu.

Dar nu-i destulu numai atât. Precandu aci astufeliu respinsera Serbii pe Turcii ce voiau a trece pă langa Gurgusievati si a apucă din spate armat’ a serbesca dela Deligradu si Alessinati, taindu-i totu cdata comunicatiunea acestei-a cu cea nordica ceia Saiciaru: pe atunci unu altu corp de armata serbesca, postat’ d’ a stang’ a Moravei bulgare langa confiniu suuu-ostece alu Serbiei, la 4 l. c. si-fortiă trecererea peste Morava si la malul dreptu a acestei-a dupa o lovire crunta, luă cu asaltu fortulu turcescu Mramor, ce jace spre vestu numai doue mile departe de Nissa si este unulu din cele sipte ce au Turcii in jurulu Nissei.

Astufeliu dura arip’ a stanga a Serbilor dela Deligradu si Alessinati respinsese cu succesu ataculu turcescu la Gurgusievati, er cea drepta atacă totu cu succesu pe Turcii din jurulu Nissei si li luă unu fortu. Si acestorou doue succese a Serbilor se atribue mare insemnatate, căci se vede apriatu din tote operatiunile lui Osman-pasi’ a in jurulu Saicaru, că nu pe aci si-au concentrat Turcii semburile si grosulu poterii loru, ci sub pasii Abdul-Cherim, Eiub si Suleiman in pările vis-à-vis de Gurgusievati, Deligradu si Alessinati. Apoi Serbii se vede că au si preceputi manoperile Turcilor, si si ei si-concentrara aci poterea de frunte, lasandu subcomandan-tului Leszynin numai atât’ oste cătă să se pota tiené la Saicar in defensiva facia de Osman-pasi’ dela Vidinu. —

Ce privesce corpulu de oste a lui Ciolacu Antici din Rascia, acestă respingendu ofensiv’ a turcesca si facendu pe Turci a se pune in defensiva, astadi lupta cu multu succesu intru a face să capiteaza Turcii ce ii inchise in Sienitia, dupa cum amu anuntat si in nrulu precedinte.

Bosnia in pusețiunile ocupate, de o campanie ince se lasă de ofensiva, asteptandu rezultatulu o ocaziunilor din sud-estulu si sudulu tierii, unde trebuie si elu să-si dirige o parte din acestea succuru. O fece astă, căci armata turcesca din Bosnia este tare pucina si nu este deci în stare a luă ofensiv’ contra lui.

Astă felu stau astadi lucrurile pe campulu de resbelu serbo-turcu; si din asta stare se vede că dieu nu-su Serbii cei ce ar stă tot mai reu.

De pe campulu de resbelu muntegrino-turcu atinseramti in nrulu precedente rezultatulu lovirii dela Vrbica. Astadi adaugem, că lovirea dela Vrbica fu decisiva pentru resbelul muntegrino-turcu căci dupa slavofili 12, er dupa turcoșili 8 batalioane a lui Muctar-pasi’ a fură cu totulu nimicite; remasitile adunate in nordu-vestu de Muntenegru, la Bileculu din Hertiegovina, sunt forte ne-insemnate si necapabili de a mai sustine vr’o lovire cu Muntenegrini, er Turcii nu au pe unde să mai trameta aici ajutoriu. Si cumca intrădeveru a fost decisiva, dovedescă si imprejurarea, că Muctar-pasi’ a se furisit si fugi din Bilecu, si anume spre sudu-vestu, la Trebinia, unde primindu informatiuni despre deseverisit’ a perdere a armatei sale, acă se gatescă a scăpa pe teritoriul austriacu, si de la Ragusa se reportă că s’au si luat despusatiuni pentru internarea lui Muctar-pasi’ cu si sei, pe cari la totu momentulu ii estepe să trece pe teritoriul austriacu.

Astufeliu in aceste părți Turcii sunt forte reu, si poti dice că nici n’au armata in Hertiegovina facia de Muntenegrini; respitele adunate si cernate in Bilecu se astepta la totu momentulu ori să incerce o erupere si să refugă si elu pe teritoriul austriacu, ori să capiteze.

Budapest, in 5 aug. n. 1876.

Ce ca să dica acestă?

Adeniora cetiramt negru pe albu, testu oficiosu, cumca la Sibiu in Transilvania se concentrează unu corp completu de armata pentru manevră. Unele foi vorbira de 30—40 mii de omeni de tôte brașovișie!

Acuma cetimur er asiă in foi din Viena, cumca tôte despartimentele de pioneri ale ostirilor din Transilvania s’au detasatu la marginea tierii spre Romania, pentru d’ a lucra la intarirea passurilor diu Carpati; anume la Brăsioiu avendu să redice fortificări poternice; passulu de la Turnul-roiu dominează trecuta a fost cercetatu spre asemenea scopu de mai multi oficiari de geniu din Viena! —

Candu aflamu acestea, vrendu nevrendu ne seapa intrebarea că: Ce va să dica acestă? Astfelui interpretă domnii austro-magari ai nostri multiu mirea si sympathia Romanilor? Astfelui onoréza ei parol’ a de neutralitate a României?

Dar apoi er ni vine a minte Muscalul! Căci din Russia tôte scirile suna despre inarmări si contrageri de armate in căci spre noi. Numai cătă n’audim nemic’ a despre concentrari la noi in Galitia si in Carpatii Ungariei din acolo! In fine curendu trebuie să se facă lumina, si dōra vomu vedé si vomu sci spune mai multu cetitorilor nostri.

Asta data ajunge a mai atinge atât’ a, că resbelulu din Oriente lumea politica lu-țiene de unu duelu intre Muscalu si Anglu, unde de ocamdata se bate Serbulu cu Turculu, er cea se pregatesc din respoteri; dar se pregatesc si Austro-Ungaria să secundeze unu’ a său altu’; dupa aliantă’ a celor trei Imperatii, s’ar crede că Muscalului, dar dupa temerele si urele de slavi, pare că mai curendu Anglului. Ori cum, noi Romanii avem s’emfatu cei mai de aproape atinsi. Să bagămu biue săm’ a, că pare-ni-se se apropia acea trista eventualitate despre carea am scrisu multu in acestă foia inca pe la 1868, candu potemu să ajungem in

Luni'a trecuta, numai scimtu și cătea óra, deschis în parlamentul Angliei cau'a Orientului, și la acesta ocazie Ministrul *Disraeli* ér pronunția în audiul lumii omintiuna dintre cele mai nechalite si absurde, omintiuna a cărei pronunțare de unu Ministru alu unci poteri de primulu rangu in cultura, presupune cumca tota lumea este nebuna, cumca cultur'a este o celaina si că de buna séma in ochii celor alalte poteri mari mintiun'a cutesata este o vertute!

Disraeli afirma că: „resbelulu de astăzi in Turcia este urmarea unor machinatii ale societătilor secrete si ale comitetelor revolutionari.”

Sciindu tota lumea, că guvernul turcescu este barbaru, este jafitoriu, ruinatoriu si degradatoriu de popora, adeverindu chiar Anglia acest'a d'o suta de ori prin actele sale oficiale, déca totusi revoltarea unui popor in contra unui astfelui de guvern a trebuitu să se faca prin machinatii ale societătilor secrete si ale comitetelor revolutionari, apoi acest'a este o mare rusine mai antaiu pentru *poterile mari*, ce se dicu culte si garantatiorie a culturei si libertatii poporilor, specialmente pentru speculatorii cu lumina si libertatea Anglia, si numai in a dou'a pentru bietele popor degradate si sujugate, cari nu-si ascu aperă drepturile umanitatii decat amagindu-se de societătile revolutionare secrete, căroru societati in fine compete tota onoreala iată!

Ori e adeveratul ori nu, dar in totu casulu este devinut de Turcia!

Dupa ce septemanie intrege scrisera foile despre morbul necurabil alu Sultanului *Muradu V.* acuma pentru variatiune éca ce se scrie print' unu corespondinte din Constanta in *Alba-Iulia* 4.7. de alalta-ieri:

Sultanul *Muradu alu VI-a*, in urmarea catastrofelor ce avura locu atatu de repede un'a dupa alt'a, precum: resbelulu, internarea sa la mandatul lui *Aziz*, detronarea si uciderea acestui-a, precum apoi curendu si a Ministrilor, etc. a fost reu strincinatu de alteratiune, dar elu s'a reculesu si propasișce forte spie intréga insanetosiare; de unde nici vorb'a nu pote se fie de vr'o regentia seu abdicare si cu atatu mai pucinu in favoarea fratelui seu *Hamid*, carele intr' adeveru patimesce de morbu pehica si de intipuirea că ar fi persecutatu; fratele urmatoriu dupa acest'a alu Sultanului este de totu hebeucu; ceialalti dupa acel'a urmatori toti sunt capati, unulu aprope de mórte. Si principalele *Iudicii Izedini* lui *Aziz*, patimesce de ametiela si lesinare.

In scurtu: „Intréga famili'a Sultanilor infaciadiu fenomenul unei generatiuni, prăsite de tati enervati prin escese si de mame cerchese esaltate. Unu simbolu genuinu alu Imperiului stepanit de ea!”

„Si non e vero, e ben trovato.“ Se potriveste de minune!

Alba-Iul a, aug. 1876.

S'a spusu in acestu diuariu despre pasi ce au intreprinsu unii omeni de bine pentru a limpedi cunoscata afaere a dlui *A. Popu*, precum si a dlui *Carolu Limbanu* cu banii bisericei din Alba-Iulia „Lipoveni.“ A facutu ast'a multu necasu celor atinsi, ba se pusera prin foi straine a amenintia cu Ddieu scie ce. Si tocmai de aceea eu credu a fi bine se se publice in asta privintia pasii ce ii fece curatoratulu; de aceea alaturu aci charti'a acestui-a catra Esc. Sa pre bunulu nostru Metropolitu si Archieppu, carea suna dupa originalu:

„Escentia, si Pré venerabile Consistoriu metropolitanu! Curatoratulu nostru in siedint'a sa din 11 iuniu a. c. Nr. 3 cu inceperea activitatii curatorelui substitutu, intre altal a decis si acesta.

1. Ca curatorele primariu substitutu, si ca advocatu, avendu actele la mana numai de cătu se inactionezé pre fostulu parochu *Augustinu de Papp*, acum sub-inspectore regiu-scolastecu, pentru sum'a de 4135 fl. 20er. v. a. di: patru mii una suta si trei-dièci si cinci fl. la a careia respundere a fostu judecatu prin „Deliberatulu“ Venerabilei ordinariatu ddo 15/3 Martiu 1862 Nr. 4; apoi si pre fostulu curatore primariu *Carolu Limbanu*, care asemenea a remas detorius (a defraudat) cu una suma insemnata; si a —

2. Facendu *Carolu Limbanu* agitatiuni intre poparenii, de altintre tare paciuti, cu abusarea de numele Escentiei Sale dlui Metropolitu; ér dlu *Augustinu de Papp*, atatu afora, cătu si in Sant'a baserică, si anumitu in diu'a a 2-a de Rosalie provocandu celu mai mare scandalu in baserică, voindu domnul *Augustinu de Papp* a acitia pre poporenii spre a compromite pre dlu protopopu si capelanu sub servitiulu divinu, de si densulu nice nu se tiene de acesta baserică, dara nice de alt'a, foră ca si pana acumă venéza numai scopuri infernali, in ajutoriu cu vre o cattiva companisti de o pandia, alungati si depusi din officie pentru portarea loru nemorale si scandalose, afora de numitii si *Triffu Mitru*, alias Nemesiu, ex crismicul, omulu celu mai intrigante, si mai condamnable, calaulu domnului *Augustinu de Papp*: acestea se-se aduca deci la cunoscantia Escentiei Sale si a Venerabilei consistoriu.

Deci —

ad. I. Cu tota Veneratiunea me rogu, ca pentru inactionare se mi se tramitia cătu se poate mai curundu *concessiunea* ceruta, cu atatu mai virtosu, caci acesta causa a ajunsu de obiectu interesante in tote foile publice; si

ad. II. Se benevolëasca Escentia Sa si Pré Venerabilele consistoriu a dispune pre talea sa, ca se sa cerceteze scandalulu produs in a 2 di de Santale Rosalie a. c. si se midilocesca evitarea a asemenea fapte pre venitoriu, caci se poate templa, ca respectivulu a 2-ora se fia alungat din loculu ne-competente, si curatoratulu va fire silitu a face pasii la Tribunalu, in intielesulu codicei penali, in contra turburatorilor de religiune si de liniscea publica, casi casulu din a 2 di de Rosalié, care amesuratul §-lui 303 cod. penale se pedepseste cu arestu dela 1—6 lani.

Cu tota veneratiunea — *Alba-Julia*, 30/18 iuliu 1876 — In insarcinarea curatoratului: *Nicolau Barbu*.

Cu nerabdare se astepta deci se vedemt atitudinea santilor parinti de Blasius; de altu mentrea lumea nepreocupata de pe la noi crede multu că pré bunulu nostru Metropolitu, in marea sa ingrigire de binele bisericei va ajuta din respoteri causei bisericei. Si eu credu ast'a si dorescu se fie asta.

Unu fiu alu bisericei „Lipoveni.“

L. Lugosiu, 15 iuliu 1876.

Celebrul nostru artistu si profesorul de pictura, dlu *Nicolau Popescu* din Roma, de ceteva septemani petrece in Lugosiu, unde braveli nostre intielegintie d'acolo i succese a ingagiá magiculu penelul alu acestui inginoiosu artistu la facerea mai multor icone bisericcesci si portrete private.

„Cersitoriulu,“ „Inviera Domnului,“ „Portretul presedintelui republikei Argentine din America“ dupa o simpla fotografia, sa fura multa laudate si admirare, nu numai in Italia, in patri'a si resedint'a celor mai celebri artisti in pictura, ci si in alte parti ale lumii. Aceste capu de opere, spre mandria nostra eluptara dlu *Popescu* nu 'numai onorificulu titlu de „profesoru onorariu“ la academiele de pictura din Rom'a, Veneti'a si Florenti'a, ci si unu renume europeanu. Si de aci de multu era sternita in mine ferbinta dorintia, a cunoscere mai de aproape pre acestu illustru barbatu; acum mi-se si dede fericit'a ocasiune nu numai a-lu cunoscere mai de aproape.

ci chier a si vedé cu proprii ochi creatiunile răcorului seu talentu, a vedé trasurele escentului seu penelul la „Archiangherulu Gabrielu“ si la „Pré curat'a fetibra Mari'a“, intipindu „Bunavestirea“ pe aripiile usiei principali, la altariu bisericei romane rezidente din Lugostu.

Ambele aceste icone suntu intru adeveru capu de opera, ce dovedescu eclatantitatea maestrului loru posiede nu numai un talentu extraordinariu, o patientia rara, o voiajia nobila si unu gustu admirabile, ci si forte multa poesie; cu unu cuvintu aceste creative a sale i facu tota onoreala, si cu demnitate ar poté ocupă locu in ori care galeria seu expusetiune europeana.

Deschisinitu atraga atentune, legă privirea si apoi storce admiratiunea tuturor fortei numerosilor cercetatori ai atelierului dlui *N. Popescu* capula si facia „Pré curat'e“ in cari atatu de armoniosu si fidele suntu exprese perfectiunea frumusetii cu curatienia nevinovatiei omenești, impreunate cu sanctiunia dumnedieirei! Se vede că dlu *N. Popescu*, pe deplinu cunosc si istoria bisericei noastre; caci altintre era greu penelului seu, a exprimatul de fidele cantulu bisericei noastre:

„De frumuset'a fetioriei Tale, si de pré luminata curat'a Ta, Gavrilu mirandu-se etc.“

Merita a fi aici amintitu că aceste două icone atatu de prețioase, s'a facutu cu spesele dloru *Nită Popu* si *Alisandru Urea*, testu din urma parochu in Lugosiu.

Se suna că genialele nostru artistu, dlu *N. Popescu*, cuprinsu cu atat'a caldura din partea fratiilor nostri Lugosieni, va trebui se mai amene reintornarea la famili'a sa in Roma, caci di pe di devine totu mai cantatu, ma se crede că dinsulu se va asiedia cu totulu in Lugosiu, si aici va forma o propria a sa scola de pictura, firesc deca pe langa imbracisiarea caldurosa din partea intielegintiei noastre, in vîtoriu va fi mai bine si sinceru sprințitul si din partea parintilor protopopi, si deschisinitu de venerabilitate noastre Consistorie si de pré sanctitii parinti Episcopi.

Biserica din Seleuciul Banatului, cea din Tergului Jidui in Roma a. s. a. caritate prin penelulu dlu *N. Popescu* devenita acum monumentală, dă celu mai eclatante testimoniul, că acestu ilustru barbatu e nu numai artistu mare, ci si bunu romanu, carui mai pre sus de toate i este latirea cătu mai mare a artii de pictura moderna si clasica, si inca cu unu pretiu cătu numai se poate de moderat.

Reu, ba forte reu facu deci toti acela-si, cari nescindu seu dora nevoindu a sci, se disting artea picturei de o meseria simpla mecanica, la depingerea bisericelor noastre escriu seu ordonéza a se scrie licitatiune minuenda!

Licitatiunea minuenda sugruma, dara nu inaintea artea; era bisericelor nu li aduce nici unu castig, nici morale, si nici materiale; caci prin licitatiunea minuenda, se da ocasiune catoru toti „mengitori“ ciarlatani straini, a suprime pre unu adeveratul artistu romanu si de caracteru, naturalmente devinindu apoi si bisericele noastre in manele profane ale stratilor, cari nu-su, nici potu fi inspirati de sublimele scopu a ni imbrumsetia, ci numai a nimengi, mascară, pentru a storce de bani bisericele noastre!

Deci toti cei chiamati ar face mare servitul, nu' atatu dlu *N. Popescu*, cătu mai verosu noue insine, déca la casuri obvenindu, cei interesati s'ar avisă a pune tota increderea in renumitulu nostru artistu de pictura dlu *Nicolau Popescu*, ca asta se lucreaza a se asizează cu totulu in medioculu nostru, si a-si formă aici o scola de pictura dupa manierele si principale sale, cele atatu de laudate si apretiuite de diurnalistica italiana.

G. C.

Siardu in Tnnia, 2 aug. n.
(*Gouverniul nemilosu vine a dă man'a
cu sărtea tirana.*) Mi-iau libertate a ve incu-
nosciția despre mulțele și grelele necasuri și
sereci' ce ne-a ajunsu pe noi români de pe
sub pol'a muntilor Transilvaneni.

Nu voiu amenti de contribuționile și
necasurile cele multe ordenarice apăsa pe bie-
tulu poporu, dar voiu să spunu, cum s'au con-
juratu in contra nostra chiar și elemintele
naturei, ca să ne aduca cu totulu in sépa de
lemn.

Asta primevára frigulu strică și nimici
in multe locuri viniele, încătu nu-l remase la
bietii omeni neci sperantia de a mai avea ceva
folosu de ele, neci chiar pe anulu venitoriu.
De atunci incoci incepura nesce ploii cumplite,
cari amenintia cu cutrupire totu tienutulu
nostru.

Nu fu destulu că aceste ploii retinura
pe bietulu poporu a-si lucră la tempulu seu
pamantulu si a-si căscigă panea de tóte dilele,
ci in 13 iuliu st. n. dupa o plôia mare cres-
cându valile, a maturat totu pe, unde ajunseră
unde turbate, facandu daune colosali bie-
tului poporu, ducandu si spargandu case, sier,
mori ect. ba fiindu atunci tocmai secerisiulu,
a manatu grâulu seceratu gât' de pe campu,
a spalatu gradinele si cea mai mare parte a
hotarului. Totusi pericolulu atunci nu fu mai
estinsu, ci daunele susamentite le suferă in
mare parte numai Siardu si Ighiu.

Venii inse fatal'a diua de 28 iuliu candu
de sér'a la 8 ore incepù o ploia mestecata cu
ghiati, care tien' 2 $\frac{1}{2}$ ore in continu, unde
crescure in o dimensiune in spaimantatòria,
ocupandu si cutrupindu totu teritoriul de
sub pol'a muntilor.

Ce mai remasese nespalatu si nestri-
catu de ap'a din 13 iuliu, a dusu ap'a din 28
iuliu!

Venindu sér'a fóra de veste, a apucatu
in unele locuri pe bietii omeni in asternutu,
lă-a luat si ii-a dusu cu case cu totu. In Cri-
vău s'au inecat 15 persone, in Bucerdea-
vinosa unulu. Fóra de acest'a a dusu si ure,
vite cornute, stoguri de bucate si graulu im-
bletitu gât' din arie.

Cele mai frumose sate de pe sub pol'a
muntilor Transilvaneni, locuite mai mare
parte de romani, precum orasul Ighiu,
Celnă, Siardu, Bucerdea-vinosa, Craiva si Cri-
cău, in cea mai mare parte suntu ruinate. Si
ce a mai remasă ne-atinsu de unde turbate,
nimici ghiati' totu atunci; astfelui remasa-
ramu calici ca vai de noi!

Apoi tocmai acu organele guvernului
vinu a amenintia pe bietulu poporu, că déca
nu-si va plati contribuționa pe patrariul
acest'a, se va dispone esecutinea ora mila!
Ore nu ar' fi mai patrioticu lucru, că să de-
mande nalt'a stepenire, a se estimă daunele
colosali, ca să li se ierte la bietii omeni de
nu alta, măcar contribuționa cea infricosiata!
(Dati rogare de gratia catra Msa că — dora
va fi ascultata! Red.) . . . du.

Secerisiulu in Ungaria si Tnnia,

dejă a ajunsu a-si areta valorea, încătu
naltuiu min. reg. ung. de agricultura dejă fu
in stare a publică oficialmente reporturi mai
din tóte comitatele si districtele, si asiā a in-
formă lumea despre darurile naturei pe estu
timpu, si resp. despre sperantiele implinite seu
insielate ale tierii.

La rondulu nostru, si nu pré de multu,
am amintit si noi, cum foile domnilor bu-
cina in lumea larga scirea falsa, că este să
avemu o recolta escelente, mai alesu in grâu,
si prin urmare că esportul nostru are să fie
fórtă insenmatu. Am observat atunci, că dupa
datele noastre, recolt'a nu poate fi de cătu fórtă
slaba, mai veritosu in grâu si secara, si că bu-
cinarea ei totusi de buna, de escelente, n'are

de cătu să apese pretjurile, astfelui aducendu-ni
daune in locu de vr' unu folosu.

Predicerile noastre acumă se adeverescu
chiar, prin datele guvernului.

Dintre 52 de comitate si resp. districte
si scaune ale Ungariei si Transilvaniei de
unde ministeriul a primit reporturi oficiale
despre secerisiu, abia 2—3 sunt cu recolta
pesto totu buna, 7—8 sunt cu recolta buna in
grâu, ér cele latte tóte adeverescu recolta in
grâu: *de medilocu buna, de medilocu slabă, unele de totu slabă*. Secar'a mai peste totu
este de tóte slabă; *ordiulu* pe diumatate bunu
pe diumatate de medilocu slabu; *ovesulu* par-
tea mai mare bunu; cucuridulu mai peste
totu se areta frumosu, si déca va mai capată
curendu o pióia buna, si déca tómna va fi
lunga si calda ca să se pótă cóce, apoi va fi
fórtă multu; rapiti'a unde n'a degenerat a fost
buna; fenu a fostu pucinu, dar otava se promite
mai multa; legumi pre unele locuri voru fi
multe, pre unele fórtă pucine; pome pucine si
rele. —

Intre tóte comitatele tierii, alu Temesiului
figurézia ca celu mai slabu in tóta pri-
vint'a, apoi vine alu Soproniului, apoi scaunul
Muresiului, apoi alu Rupei, apoi comita-
tele Aradului, Torontalului, Satmarului
etc. etc.

Despre starea recoltei prin tierele straine
inca n'avemu date autentice. —

Bursele noastre,

in consecintia nedumeririlor politice la
noi, stagnéza de totu; nici unu cursu nu mai
poti dice că e reale, nici o hartia secura. Ce-
ce se notează pe fie-care di ca cursu, este nu-
mai de nume. Să ne apere Ddieu astadi de
unu resbelu, că in momentulu dechiarării ace-
lui'a, valorile noastre de hârtii, fie ele publice,
fie private, incăta a mai avea vr'o valoare!

Fiindu că in Londra pretiulu argintului
s'a urcat ce-va pucinu, adeca dupa mesur'a
la noi uritată si expresa in agiu de la 101 $\frac{1}{2}$
la 102 $\frac{1}{4}$, asiā de alta parte agiulu aurului a
scapatu cam in aceeași mesura, dela 130
la 126. Conformu acestui cursu, astadi gal-
benii sunt notati cu căte 5 fl 90 cr; cr Napo-
leondorii cu căte 9 fl 90 cr. —

In piat'a granilor u

tocmai asiā nu se areta nici o miscare,
nici unu „animo,” cum se dice. Nu sunt cum-
peratori din strainetate de felu, ér cei pucini
a casa, in faci'a evenimentelor si a necertitu-
dinei din piatiele si despre recoltele straine, nu
cutesa a se ingagia asiā dicendu cu nici unu
pretiu.

Pucinele vendiări ce se fecera ieri si
alalta-ieri in piat'a Budapestei, se fecera la
termine, pe tómna, si adeca in grâu de rondu
cu căte 9 fl 40—50 cr; in secara cu 8 fl
3—14 cr; in ovesu cu 6 fl 7—15 cr; in cucu-
rudiul cu 5 fl 65—70 cr. —

In piat'a de vite

se oferira asta septemana 3634 capete de
vite cojante; din acestea s'au vendit 771 de
boi, parochia cu căte 185 si pon' la 345 fl;
995 de vase, parochia de la 160—255 fl; 89
vase cu lupte, cu 86 pon' la 196 fl un'a; 71
de biboli, parochia cu 150—210 fl; 303 vi-
tiei, cu căte 12, pon' la 25 fl. unulu; 1405 oi,
cu 12—18 fl, parochia. — Carnea de vita
n'ar, 160 de chilograme cu 49—53 $\frac{1}{2}$ fl.
Peste s'au: 1.000 arăi septemana in piat'a
noastră, +974; s'au venit 8874, sut'a de chi-
log. ane de la 50—60 fl. Sianin'a cu 72 fl;
unit'a cu 76 fl. —

Concursu de licitațiu minuenda.

Subscrisulu comitetu parochiale prin acésta
escris concursu de licitațiu minuenda,
pentru renovarea besericelui gr. or. romane din
comuna Galsia, Comit. Aradului. Specificarea:
pentru acoperirea besericelui cu sindila de bradu
horgita si colorata intunecat-rosinu; acoperirea
turnului cu plevu alb, aurirea crucii
dela turnu, facerea de nou a alorii trei usi
mari de bradu, reperarea si locatulor dela
turnu; pardosirea besericelui cu pétra de lutu
cadrata ér despartimentul si pragurile
usilor mari cu pétra de codru Milovana;
varuirea din laibtru si d'in afara de două ori;
varuirea turnului érasu indoit si colorarea
parcanelor vinetu seu galbinu, in suma 1998
fl. v. a. adeca una mia noue sute nouedieci si
optu floreni v. a.

Doritorii de a intreprinde acésta lucrare
suntu avisati a se prezenta pre diu'a 1. Augustu
st. v. 1876 in localitatea scolei gr. or. din
locu, unde dupa efectuarea licitaționei se va
inchiaia contractul, care apoi se va ascerne
V. consistoriu spre aprobarare.

Condițiile de licitațiu si solvire se
vor audi in faci'a locului, dar si pana atunci
se potu sci la presiedintele comitetului parochial
elu Elia Nicoliciu p. u. Világos in
Galsia.

Datu in Galsia la 21 iuliu 1876. st. v.
Pentru Comitetul parochiale locale:

Elia Nicoliciu, mp.,
presedintele comitetului parochiali,
Georgiu Dirlea,
notariu.

1—3

Q elevi in „fundatiunea Zsiga-iana” din
Oradea-mare.

Competintii suntu avisati a produce: a)
Documentu că suntu romani gr. orientali si
nascati dela parinti romani gr. orientali. b)
Testimoniu despre progresul facutu in studie
in anulu precedinte, si despre portarea mo-
rale. c) Attestat de paupertate. d) Certificatu
despre sanetatea si intregitatea fisica precum
si despre aceea, că suntu vaccinati (ultuiti.)

Recursurile astfelui instruite suntu a-se
tramite pana la 19 augustu st. u. a. c. la Si-
meonu Bic'a protopresiteru gr. or. in Oradea-
mare ca la presiedintele acestui senat.

Oradea-mare, 30 iuliu st. n. 1876.

1—2

Senatulu fundationale.

Pentru statuina investitorésca din comun'a
Unipu, protopr. Jebelului, se escris concursu cu terminu pana in finea lui augustu
st. vechiu.

Emblamentele suntu: 171 fl in bani; 20
meti de grâu; 20 meti de cucurudi, 3 jugere
de pamentu, Cortelul liberu cu $\frac{1}{2}$ jugeru de
gradina, 10 fl pentru conferintele investito-
resci, si 3 stenjini de lemne pentru incalditulu
scolei.

Doritorii de a ocupă acestu postu suntu
avisati a-si tramite recursele loru instruite in
sensulu statutului org. bis. la oficiulu proto-
popescu in Jebelu, pana la ultim'a augustu
1876.

Unipu, in 21 iuliu 1876.

Comitetul parochiale,
In cointielegere cu protopopulu
tractuale.

1—3